

[Ole Henriksen]

på at arbejde nede i en kloak og så at sidde på et kontor, men det sidste behøver ikke at være mindre risikofyldt. Det er ikke påvist, hvad det er, der sker. Der er lavet en undersøgelse for nylig om fotokopieringsmaskiner og om tonepulver, der hældes på i tonsvis af kontorpersonalet, og det er påvist, at der er kræftskader forbundet med de stoffer, der er indeholdt i tonepulveret. Det gælder også de mekanikere, der reparerer maskinerne. Der er ikke bare en kræftisiko, det er skam også påvist, at der kan opstå fosterskader ved den slags arbejde. Det er helt sikkert, at vi må forholde os på samme måde inden for kontorbranchen til dette sølle 32 timers grundkursus i, hvordan man skal indrette sig sikkerhedsmæssigt på arbejdspladserne.

Andre ting, som næppe kan måles, men som vi ved er et problem, er spørgsmålet om det tempo, der er kommet på arbejdspladserne, spørgsmålet om akkordarbejde. Vi synes også, at effektiviseringen i al almindelighed giver stress. Det er klart, at det problem kan man ikke miljølovgive sig ud af, men man må erkende, at det er rimeligt, at lønmodtagerne ude på arbejdspladserne forsøger at dæmme op for det pres, som de bliver udsat for, og også, at man har en lovgivning, der giver lønmodtagerne netop denne ret til at kæmpe imod den udvikling, der kommer med forskellige ubehageligheder på arbejdsmarkedet.

Det er den rigtige vej at dispensere fra reglerne, fremfor at det er lønmodtagerne, der skal føre bevis for, at stoffer er farlige, eller at de er ubehagelige at arbejde med. Det må være arbejdsgiverne, der har pligt til at bevise, at det stof, som man arbejder med, er uskadeligt, og at det arbejde, man udfører, er minimalt udsat for risiko.

Arbejdsmiljøloven skal ses i den sammenhæng, at der i moderne tid sker andre former for nedslidning end lige netop den, som er udtrykt i noget, der er umiddelbart til at se, som en krum ryg eller en arm, der er mistet.

Jeg ved udmærket godt, hvad de borgerliges ærinde har været her, og jeg synes, den konservative dagsorden har været den mest klare indtil videre. Den viser, hvad vej man vil. Det er klart, at SF vil arbejde i modsat retning. Vi vil gøre alt for at sikre lønmodtagerne en sikker arbejdsplads.

(Kort bemærkning).

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

Hr. Ole Henriksen nævnte, at jeg øjensynlig havde glemt arbejdsulykker. Nej, det har jeg ikke. Jeg understregede netop, at der kunne være al mulig grund til sågar at forlænge sikkerhedskursus for folk, der skulle færdes på stilladser eller i industrien osv. Det, jeg angriber, er, at man gør systemet mere eller mindre til grin ved at tage fat på en lang række bagatelagtige ting. Så får folk en holdning til hele arbejdsmiljøproblemet, som går ud på: nå ja, de siger jo så meget, hvorfor skal vi nu rette os efter det? Hvis man går ud for alvor og beskæftiger sig med, at der kan være en lampe, der får en bordplade til at skinne lidt op i øjnene på en ansat, eller man sender pædagoger af sted på sikkerhedskursus, hvor de skal lære at støjisolere en truck, så skaber man en holdning til arbejdsmiljøproblemerne, som er smadderfarlig. Det er de bagateller, vi gerne vil have væk.

Man sætter de høje mål, og så dispenserer man bagefter. Men så gælder reglerne altså for alt og alle, og så er det, folk går rundt og griner ad det og siger: hvad er det, de bruger tid på i det arbejdstilsyn? Det er det, der er farligt.

Maisted (FP):

Jeg synes, hr. Ole Henriksen klargjorde sagen meget præcist ved at sige, at dette bl.a. drejede sig om retten til at lede og fordele arbejdet.

Arbejdsministeren tillod sig heroppefra at angribe de partier, der rejser en sådan forespørgsel, for at mangle det væsentlige: at tage hensyn til menneskene. Det er en temmelig grov påstand. (*Afbrydelse af arbejdsministeren*).

Nej, det er ikke nemt at dokumentere, hr. arbejdsminister, men jeg tror, ministeren får ordet lidt senere, så kan han jo prøve på det. Det er en grov påstand. Det, socialdemokratiet, SF og andre socialistiske partier prøver på at bilde befolkningen ind, er, at når partier herinde, der er til højre for disse socialistiske partier, angriber bureaukratiet og siger, at det er tåbelige regler – hvad langt de fleste kan se – der bliver ekserceret i arbejdslivet, og at det koster virksomheder, det koster arbejdspladser, så er det, fordi man ikke vil tage hensyn til menneskene. Det passer ikke.